

21—4—88 'தினமணி'யிலும்

பின்னர் 'கலைமகளிலும்'

வெளி வந்த

காஞ்சி - கும்பகோண மட

விளம்பர (Advt)

பொய்ப் பிரச்சாரத்துக்கு

பதிலும்

கண்டனமும்

21-4-88 'தினமணி'யிலும் பின்னர்
'கலைமகள்'லும்' வெளிவந்த
காஞ்சி-கும்பகோண மட விளம்பர(Advt.)ப்
பொய் பிரச்சாரத்துக்கு பதிலும் கண்டனமும்

“ஸ்ரீசங்கரஜயந்தி சிறப்பு மலர்” என்ற தலைப்பில் 21-4-1988 சங்கரஜயந்தியன்று - “தினமணி” நாளேட்டில் இரண்டு முழுப்பக்க விளம்பரம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த விளம்பரத்தின் பாகங்கள் “கலைமகள்” பத்திரிகையிலும் தொடர்ச்சியாக பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தன. இதன் ஆங்கில அனுவாதமும் “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” ஆங்கில தினசரியிலும் தொடர்ச்சியாக பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. “ஸ்ரீசங்கரஜயந்திமலர்” என்ற தலைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், உள்ளடங்கியிருக்கும் விஷயங்கள் பெரும்பாலும் காஞ்சி - கும்பகோணம் மடத்தை ஏற்றியும் சிருங்கேரி மடத்தின் முக்கியத்துவத்தை குறைத்தும் காண்பிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட அப்பட்ட பிரசாரமாகவே அமைந்துள்ளன. இவ்வகை பிரச்சாரத்தினால் அதைப்படிக்கும் விஷயம் தெரியாத ஜனங்கள் அவை அனைத்தும் உண்மை என நம்பிவிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால், உண்மையை வெளிப்படுத்தி அப்பொய்ப் பிரச்சாரத்தை கண்டிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்த விளக்கம் எழுதப்படுகிறது.

“ஸ்ரீசங்கராச்சாரியாரும் காஷ்மீரமும்” என்ற தலைப்பில் அவ்வாச்சாரியரின் காஷ்மீர விஜயத்தின் ஞாபகார்த்தமாக காஷ்மீரத்தில் ஸ்ரீநக்ருக்கருகில் ‘சங்கராசார்ய’ என்ற குன்றில் ஆசாரியரின் புராதனக் கோவில் ஒன்று இன்றும் காட்சியளிக்கின்றது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அக்கோவில் கோபாதித்யன் என்ற அரசனால் கி. மு. 3வது நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாக ஏதேதோ சான்றுகள் காட்டப்படுகின்றன. மேற்கோளாக கொடுக்கப்பட்ட கல் ஹண்ணின் “ராஜதரங்கினி” என்ற காப்பியத்தில், இக்கோவில் “சிவன்கோவில்” என்றே வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே காவியத்தில் அசோக சக்கரவர்த்தியின் மகன் ஜாலுகனால் ‘சிவன் கோவில்’ (शिवमंदिरம்)

प्रतिष्ठा) கட்டப்பட்டதாகத்தான் கண்டிருக்கிறது. சங்கராசாரியார் பெயரே காணப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் அதாவது, கி. பி. 7/8 நூற்றாண்டுகளில் சங்கர் ஸர்வக்ருபீடாரோகணத்திற்காக காஷ்மீரத் துக்கு விஜயம் செய்த பின்பு தான் இக்குன்றிற்கு சங்கராசாரியார் பெயர் சூட்டப்பட்டது என்பது தெளிவு. சமீப காலத்தில் தான் முந்தைய துவாரகமடபீடாதிபதியால் அங்கு சங்கரர் சிலைஸ்தாபிக்கப் பட்டது என்பதும் பிரஸித்தம். 'கோபாதித்யன்' ஆட்சி காலம் கூட கி. பி. 6வது நூற்றாண்டுதான் என்று சரித்திராசிரியர்கள் கணித் திருக்கிறார்கள். சங்கரர் கி. மு. காலத்தவர் என்று நிரூபிப்பதற்காக இவ்வாறெல்லாம் அரும்பாடுபட்டு எடுபடாத "சான்றுகளை" காட்டுகிறார்கள் காஞ்சிகும்பகோண மடப்பிரசாரகர்கள் !

இதுபோலவே நேபாள வம்சாவளியும் சரித்திர நூலாக ஒப்புக் கொள்ளத்தக்கதில்லை என்பது அதை முழுமையாக படித்த எவரும் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்நூலும் 200 வருஷங்களுக்குள்ளாக எழுதப்பட்டதே — நேபாள ஆங்கிலேய போர்கள் கூட இதில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ! அப்படியே இந்நூல் புராதனமானது என்று ஒரு பேச்சுக்காக வைத்துக்கொண்டாலும், ஒரு அரசுகுமாரனுக்கு "சங்கரதேவன்" என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டதாலேயே அது சங்கராசாரியார் விஜயத்தை குறிக்கும் என்று சொல்வது அபத்தம். 'சங்கரன்' என்பது சிவபெருமானின் பெயர்களுள் ஒன்றல்லவா, தெய்வங்களின் பெயர்களுையிடுவது நம் மரபுதானே? மேலும் இதுபற்றி நேபாள அரசையே கேட்டபோது அந்த அரசு சங்கராசாரியார் நேபாளத்துக்கு விஜயம் செய்ததற்கு அவர்களிடம் ஒரு சான்றும்இல்லை என்று தெளிவாக பதிலளித்திருக்கிறது.

ஸ்ரீ சங்கரரும் காசிக்ஷேத்திரமும் என்ற தலைப்பில் சிருங்கேரி குருவம்ச காவியத்திலிருந்து ஒரு சுலோகம் தரப்பட்டு அதிலிருந்து சங்கரர் ஐந்து மடங்களை ஸ்தாபிக்க சங்கல்பம் கொண்டார் என்று தாத்பர்யம் கொடுத்து இந்த தாத்பர்யம்தான் சரி என்று நிரூபிக்கும் வகையில் பாக்வத புராணத்திலிருந்து ஓர் உவமை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சுலோகத்துக்கு இயற்கையான தாத்பர்யம் தனக்கும்

தன் நான்கு சிஷ்யர்களுக்கும் ஐந்து மடங்களை ஏற்படுத்தி அங்கு சில தினங்கள் வஸித்தார்கள் என்பதே. பாடசமயங்கள் தவிர மற்ற நேரங்களில்யதிகள் ஒரே இடத்தில் வஸிக்கலாகாது என்ற நியதியை யொட்டியே இந்த ஏற்பாட்டைசங்கரர் செய்திருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவு. இது தான் சரியான விளக்கம் என்பது, அந்த காவியத்தில் அதே ஸர்கத்தின் முடிவில் சங்கரர் நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு மடங்களை (ஜகன்னாதம், சிருங்கேரி, துவாரகை, பதரிஸ்தாபித்து அவைகளில் முறையே பத்மபாதர், சுரேசுவரர், ஹஸ்தாமலகர், தோடகர் என்ற சிஷ்யர்களை நியமித்தார் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பது, ஏனோ காஞ்சி மட பிரசாரகர்கள் கண்களுக்கு புலப்படவில்லை ?

"ஸ்ரீ சங்கரரும் காலடியும்" என்ற தலைப்பின்கீழ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் தகவல்கள் அத்தனையும் உண்மைக்குப் புறம்பானவை. சிருங்கேரி பீடத்தின் 33வது ஜகத்குரு ஸ்ரீஸச்சிதானந்த சிவாபிவை ந்ருஸிம்ஹ பாரதி ஸ்வாமிகள் ஸங்கல்பித்து அன்னாள் மைசூர் ராஜ்ய திவானாகவிருந்த ஸ்ரீ சேஷாத்ரி அய்யரின் உதவியுடன் இன்றைய காலக்ஷேத்ரம் சங்கரரின் ஜன்மஸ்தலமாக நிர்ணயிக்கப் பட்டு அப்பால் அன்றைய திருவிதாங்கூர் மஹாராஜா மற்றும் திவான் V.P. மாதவராவ் அவர்களின் பூர்ண ஒத்துழைப்பினால் சங்கரர் ஜன்மஸ்தலம் மற்றும் ஆர்யாம்பா ஸமாதி முதலிய இடங்கள் தனிச் சட்டமூலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு சிருங்கேரி மடத்துக்கு அளிக்கப் பட்டன என்பது சரித்திர வரலாறு. சங்கரரின் ஜன்மபூமி நிர்ணயிக்கப் பட்ட பிறகே சிருங்கேரி ஜகத்குருவின் ஆக்ஞையை சிரமேற்கொண்டு நடுக்காவேரி ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகள் அங்கு பிரதிவருஷமும் சங்கர ஜயந்தியை கொண்டாடி வந்தார் என்பதும் காலடி சரித்திர வரலாற்று உண்மை. அப்படி இருக்க, ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகள் தான் காலடியை கண்டுபிடித்தார் என்றும் அதில் வெற்றி கண்டு அக்காலத்து கும்பகோணம் காஞ்சி ஸ்வாமிகளிடம் சென்றாரென்றும் கூறுவது அப்பட்டமான கற்பனையே. ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகளும் அவர் சகோதரர் ஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரிகளும் காஞ்சி மடத் தை "குரு பீடமாக" ஒரு போதும் கருதியதில்லை. சிருங்கேரி பீடமே அவர்கள் மிகுந்த பக்தி செலுத்திய குருபீடமாக இருந்தது என்பதே

உண்மை. ஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரிகள் இயற்றிய “ஆசார்ய சரிதம்” 2-ம் பாகத்தில் காஞ்சி-கும்பகோணமடக் கூற்றுகளை வன்மையாக கண்டனம் செய்திருப்பதே இதற்கு அத்தாட்சி. கும்பகோணம் அருகிலுள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் சிருங்கேரி மடத்து சிஷ்யராக இருந்தார் என்ற உண்மையை ஜீரணிக்க இயலாமல் காஞ்சி பிரசாரகர்கள் அன்னார் மறைந்து வெகு காலம் கழித்து இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள் என்பது தெளிவு. ஆதிசங்கரரின் நேர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் காஞ்சிமட குருக்களுக்கல்லவா அன்னார் பிறந்த இடம் முதலில் தெரிந்திருக்கவேண்டும்! யாரோ ஒரு சாஸ்திரிகள் கண்டுபிடித்தார் என்று சொல்லுவதற்கே வெட்கப் படவல்லவா வேண்டும்! சமீபகாலத்திய வரலாற்றையே மாற்றியும் திரித்தும் பிரசாரம் செய்து வருபவர்கள் பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய சரித்திர உண்மை வரலாறுகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் மாற்றிச்சொல்லத் தயங்கமாட்டார்கள் என்பதற்கு இதுவே சான்று.

சிருங்கேரி ராமாயண காலத்து ரிஷ்யச்ருங்க முனிவர் வசித்த இடமில்லை என்று நிரூபிக்கும் முயற்சியில் “மேற்கோள்கள்” காட்டப்பட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு முழு பத்தி செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் சங்கர ஜயந்திக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது விளங்கவில்லை. சிருங்கேரி பீடம் வகிக்கும் உன்னத ஸ்தானத்தின் மீதுள்ள காமுப்புணர்ச்சியே இதில் வெளிப்படுகிறது. சிருங்கேரி, சிருங்ககிரி ரிஷ்யச்ருங்கபுரம் என்று தொன்றுதொட்டு புராதனகால முதலே அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அங்கு ரிஷ்யசிருங்க முனிவர் ஆரதித்து வந்த சிவலிங்கம் இன்றும் அருகாமையிலுள்ள “கிக்கா” என்னுமிடத்தில் ஆலயத்திலிருக்கிறது. கலைக்கோட்டு முனிவர் என்றழைக்கப்படும் ரிஷ்யசிருங்கரின் அடையாளமாக அந்த லிங்கத்தின் சிவசில் கொம்புபோன்ற சின்னத்தை இன்றும் காணலாம். அக் கோயில் புரிதனமானது என்பதற்கு அங்குள்ள 8-ம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டுக்களே சான்று. மேலும் நான்கு ஆம்நாய மடங்களாலும், தஞ்சாவூர் சந்தியாசிகளாலும் பின்பற்றப்பட்ட “மடாம்நாயம்” என்ற 8-ம் நூற்றாண்டு நூலிலேயே (சு.14/15) விபாண்டகமுனிவர் யஜ்ஞத்தலிங்கமும் ரிஷ்யசிருங்கமுனிவர் வசித்த இடமும் சிருங்கேரி

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நோக்கற்பாலது. பிரசுரிக்கப்படாத “உபநிஷத்துகள்” என்ற அடையார் பிரசுரத்தில் இந்த ‘மடாம்நாயம்’ நூல் பிரசுரிக்கப்பட்டு சங்கரரால் இயற்றப்பட்டது என்று சொல்லியிருப்பதை காண்க. ராமாயணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இடங்களைப்பற்றியே பல்வேறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல்வேறு விதமாக அபிப்பிராயம் கொண்டுள்ளனர். வெவ்வேறு அபிப்பிராயங்களுக்கும் ராமாயணத்திலிருந்தே சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. எத்தனை “சான்றுகள்” காட்டி ஆட்ஷேபித்தாலும் சிருங்ககிரி ரிஷ்ய சிருங்கர் வசித்த இடமென்றே போற்றப்பட்டு வரும் என்பது நிச்சயம்.

‘காஞ்சியின் மறுபெயர் காஷ்மீரம்’ என்ற தலைப்பில் காஞ்சியே காஷ்மீரமென்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தது என்று மற்றொரு புரளியை பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள் காஞ்சி-கும்பகோண மட பிரசாரகர்கள். காஷ்மீரம் ஒரு தேசத்தை அல்லது பிரதேசத்தைக் குறிப்பது, காஞ்சியோ ஒரு நகரம். அப்பெயர் இதற்கு எப்படி பொருந்தும் என்று விளங்கவில்லை. கோவிந்தநாதரின் சங்கர விஜயத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் காஞ்சி நம் தென்மண்டலத்தைச் சேர்ந்த காஞ்சியில்லை என்பது அறிஞர்களின் கருத்து. காஷ்மீரப் பிரதேசத்திலும் காஞ்சி என்ற ஊர் இருந்ததாக அப்பிரதேசத்தின் கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரிகிறது. கோவிந்தநாதர், தான் வியாஸாசலரின் சங்கர விஜயத்தை தழுவினே எழுதியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த வியாஸாசல சங்கர விஜயத்தில் காஞ்சி குறிப்பிடப்படவேயில்லை. இதிலிருந்து கோவிந்தநாதர் குறித்த காஞ்சி காஷ்மீர் பிரதேசத்திலுள்ள ஓர் ஊரின் பெயரே என்பது தெளிவாகிறது. இப்படியே போனால், காசியும் காஞ்சிக்கு மறுபெயர் என்றோ, கைலாசம் என்பதும் காஞ்சிதான் என்று கூட பிரச்சாரம் செய்யத் தயங்கமாட்டார்கள் போலும். காஷ்மீரத்தில் சங்கரர் அவருக்கு முன்னமேயே அங்கு விளங்கிவந்த சர்வக்ஞபீடத்தில் தன் மேதாவிலாசச் சிறப்பினால் ஆரோகணித்தார் என்பதுதான் எல்லா அறிஞர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அம் மஹானுக்கும் பெருமை சேர்க்கக்கூடிய வரலாறு. அப்படியில்லாமல் சங்கரராலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் காஞ்சிமடத்தில் அவரே ஸர்வக்ஞபீடம் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதில் அவரே

ஏறி அமர்ந்தார் என்பது சங்கரருக்குத்தான் பெருமை தரக்கூடியதா? அதுபோலவே, காஞ்சியில் சங்கரர் சித்தியடைந்தார் என்பதும் நடு நிலை அறிஞர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனந்தகிரி அல்லது அனந்தானந்தகிரி என்பவரால் இயற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் சங்கர விஜயத்தைத்தவிர மற்ற பிரபலமான சங்கரவிஜய நூல்கள் ஒன்றாவது சங்கரர் காஞ்சியில் சித்தியடைந்ததாக கூறுவில்லை. வில்ஸன் பேராசிரியர் 1846ல் பிரசுரிக்கப்பட்ட தன்னூலில் சங்கரர் கேதார்நாத்தில் மறைந்ததாகவும் இவ்வரலாறு அந்த பிரதேச ஜனங்க ளிடையில் தொன்று தொட்டு பாரம்பரியமாக சொல்லப்படுகிறது என்றும் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சிவரஹஸ்யத்தில் காஞ்சியில் சித்தியடைந்தார் என்று கூறுவதற்கு சான்றாக காட்டப்படும் (काच्यानथ सिधिवमा) என்ற பதங்களுக்குப் பிறகு வரும் சுலோகங்களிலிருந்து மேற்சொன்ன “காஞ்சியில் சித்தியடைந்தார்” என்ற பொருள் பொருந்தாது என்பது தெளிவாக விளங்கும். ஸ்ரீகாமாக்கி கோவிலில் சங்கரர் Samadhi என்றிருந்த அறிவிப்புப் பலகையை சென்னை இந்து அறநிலைய போர்டர் ஆட்ஷேபித்ததின் மேல் ‘Sannadhi’ என்று மாற்றியமைத்தது அந்த இலாகாவின் கோப்பு களில் காணலாம். தேவி சான்னித்யம் விளங்கும் சக்தி பீடமான கோவிலில் சங்கரர் சமாதி இருக்கிறது என்று சொல்லுவதே பெரும் அபசாரம். காஞ்சிக்கும் ஸ்ரீசங்கரருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்று நிரூபிக்கும் முயற்சியாக காஞ்சியில் அநேக இடங்களில் காணப் படும் சிலாமூர்த்திகள் ஸ்ரீசங்கரரின் சிலா ரூபங்கள் என்று காண்பிக்கப் பட்டு படங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு காஞ்சியில் ஜைன பௌத்த மதங்கள் மேலோங்கியிருந்தன என்பது சரித்திரம். இப்போது சுட்டிக்காட்டப்படும் சிலாமூர்த்திகள் எல்லாம் புத்தரின் சிலைகளே என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவு. சில சிலைகள் சிறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு சங்கரரின் சிலைகளாக காட்டப்படுகின்றன - கோவிலுக்குள் சங்கரர் சிலை என்று காட்டப்படும் சிலையும் சங்கராச்சாரியார் மடம் பூஜாகிரஹத்தில் இருப்பதாக காட்டப்பட்டிருக்கும் மூர்த்தியும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவையே. இச் சிலை புத்த சிலையாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அது பௌத்த சிலாசாஸன மரபை ஒத்திருப்பதே சான்று-நீன்

துளையிட்ட காதுகள். நீண்டகண்கள், முன் நெற்றி, வட்டவயிறு, உட்கார்ந்திருக்கும் தோற்றம், முதலியன காணப்படும் ஆறு சீடர்களாவன - கொண்டண்ணா, பத்தியா, ரவப்பா, மஹாநாமா, அஸ்ஸாஜி, யஸா. இவ்வாறு சீடர்களுடன் புத்தர் சிலைகள் அநேக இடங்களில் காணப்படுகின்றன - வெளிநாட்டில் ஜாவா தீவிலும் காணப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் இச்சிலா ரூபங்களுக்கு தண்டங்கள் செதுக்கி சேர்க்கப் பட்டு சங்கரரின் ஆறு சிஷ்யர்கள் என்று வேறு பெயர்கள் கொடுக்கப் பட்டு பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. இந்த ஆறு சிஷ்யர்கள் தான் சங்கரரின் ஆக்ஷேபப்படி ஷண்மதஸ்தாபனம் செய்தார்கள் என்று கூறுவது விந்தையே. சங்கரரின் பிரஸித்தமான நான்கு சிஷ்யர்களைத் தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். வரைபடங்களிலும் பார்த்திருக்கிறோம். பேராசிரியர் வில்ஸன் சங்கரர் காஞ்சி வழி சென்ற தாற்காலிக யாத்திரிகராகத்தான் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று கருது கிறார். காஞ்சி மடபிரசாரகர்கள் கூறுவது போல் ஸ்ரீ சங்கரர் காஞ்சியில் மடம் அமைத்து ஸர்வக்ரூபீடமேறி ஸித்தியுமடைந்தார் என்றால், அவர் ஏராளமான ஸ்தோத்ரங்கள் இயற்றியிருந்தும் ஸ்ரீகாமாக்கியின் மேலோ ஏகாம்பரநாதர் பேரிலோ ஒரு ஸ்தோத்ரம் கூட இயற்றவில்லை என்பது ஆச்சரியமே.

மஹான் வித்யாரண்யர் என்ற தலைப்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் முற்றிலும் உண்மைக்கும் சரித்திர வரலாறு களுக்கும் புறம்பானவைகளே. ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் சிருங்கேரி பீடத்தில் கி.பி 1380 லிருந்து 1386 வரை 12வது குருவாக விளங்கினார் என்பது பிரஸித்தமான சரித்திர வரலாறு. இதற்கு சான்றுகள் சிருங்கேரியிலும் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள கல்வெட்டுகளிலேயே கிடைக்கின்றன. அவர் காஞ்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் அங்கிருந்து சென்று சிருங்கேரி மடத்தை ஸ்தாபித்தார் என்பதும் கற்பனையின் உச்சம். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரிலிருந்து ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் வரை சிருங்கேரி குருபரம்பரையை அப்படியே தந்திருக்கிறது “கத்யவல்லரி” என்ற ஸ்ரீ வித்யை சம்பந்தப்பட்ட நூல் ஒன்று. இது பீஹார் மாகாணத்திலுள்ள “ஸீதாமாஹி” என்ற இடத்தில் கிடைக்கப் பெற்றது. சிருங்கேரிக்கு சம்பந்தமில்லாத வெகு தொலைவிலுள்ள இடத்தில் கிடைத்த இந்த சான்றே சிருங்கேரி குருபரம்பரையின் சரித்திர உண்மையை வெளிப்

படுத்துகிறது. சிருங்கேரியிலுள்ள 1346 வருடத்திய கல்வெட்டில் அது ஒரு யாத்ரா ஸ்தலம் மட்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாக ஏதோ ஒரு புத்தகத்திலிருந்து “மேற்கோள்” காட்டப்பட்டிருக்கிறது. காஞ்சி மடச்சார்புற்ற ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் காலத்து சிலாசாஸனங்களைப்பற்றிய புத்தகம் ஒன்றில் இக்கல்வெட்டின் வாசகங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அதில் மேற்கூறப்பட்ட யாத்ராஸ்தலம் என்ற வார்த்தைகளேயில்லை. ஸ்ரீ வித்யாரண்யருக்கும் சிருங்கேரி பீடத்துக்கும் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பை விளக்க எவ்வளவோ சான்றுகள் இருக்கின்றன. அற்புத அமைப்புடனும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடனும் இன்றும் (மத்திய தொல்பொருள் இலாகாவின் பராமரிப்பில் இருந்து வரும்) சிருங்கேரியில் விளங்கும் வித்யாசங்கரர் ஆலயமே ஸ்ரீ வித்யாசங்கரருக்கும் அன்னாரின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ பாரதி கிருஷ்ண தீர்த்தர் ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் இவர்களுக்கும் சிருங்கேரி பீடத்திற்கும் உள்ள தொடர்புக்கு சான்றாக மிளர்கிறது.

சிருங்கேரி பீடம் வகிக்கும் உன்னை ஸ்தானத்தின் மீதுள்ள காழ்ப்புணர்ச்சியினாலேயே, கூடலிமடம்தான் சங்கரர் “அகஸ்மாத்தாக” ஸ்தாபித்த மடம் என்று பிரசுரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு சான்றாக ‘துங்கபத்ராதீரவாஸி’ என்ற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. கூடலி மடமும் துங்காநதிக்கரையில் தான் இருக்கிறது. அதாவது பத்ராநதி துங்காநதியுடன் சேரும்சங்கமத்துக்கு முன், அதனால் அம்மடமும் துங்கைக் கரையிலுள்ள மடம்தான், துங்கா, பத்ரா இவ்விரண்டு நதிகளும் ஒரே இடத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி வெவ்வேறாகச் சென்று பிறகு சேருவதால், இந்த இவ்விரு நதிகளின் எந்த மாகமும் ‘துங்கபத்ரா’ என்றே சொல்லப்படுகிறது என்பது துங்கபத்ரா மஹாத்மியத்திலிருந்து தெரிகிறது. மைசூர் கர்னாடக ராஜ்ய கெஜுட்டிர் என்று சொல்லப்படும் அதிகாரப் பூர்வமான வெளியீடுகளில் ‘கூடலி’ மடம் சிருங்கேரி மடத்தின் கிளைமடம் என்றும் 16ம் நூற்றாண்டில் சிருங்கேரி ஜகத் குருவால் தொடங்கப்பட்டது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 19ம் நூற்றாண்டின் மைசூர் ராஜ்ய பிரகடனங்கள் எல்லாம் கூடலிமடம் கிளைமடம் என்றும் சிருங்கேரி மடம் தான் பிரதானம் என்றும் பறைசாற்றுகின்றன. அதனால் சுர்க்காரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட 16 — 10 — 1843,

11 — 3 — 1845, 9 — 11 — 1845, 8 — 12 — 1845, 16 — 12 — 1845 தேதியிட்ட தாக்கீதுகளெல்லாம் ஒருமுகமாக சிருங்கேரி மடத்தின் பிரதானயத்தையும் கூடலி மடம் அதற்குட்பட்டது என்பதையும் நிலைநாட்டியிருக்கின்றன. 19ம் நூற்றாண்டில் கூடலிமடம் சிருங்கேரி மடத்தின் மேல் போட்ட கேஸ்கள் எல்லாவற்றிலும் கூடலிமடத்தின் கூற்றுகள் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது ரிகார்டுகளில் இருக்கின்றன. 1847ல் மைசூர் அதாலத் கோர்ட்டில் கூடலி மடத்துக்கு சாதகமான தீர்ப்பை 1857ல் மைசூர் ஸமஸ்தானம் ரத்துசெய்து, கூடலிமடத்துக்கு சிருங்கேரி மடத்தின் அந்தஸ்து கிடையாது என்று அறிவித்தது. கூடலிமடம் இதன்மேல் மைசூர் ரெஸிடெண்டுக்கு அப்பீல் செய்தும் அந்த அப்பீல் நிராகரிக்கப்பட்டது (2136—13—6—1895). 1886ல் சூரத்தில் நடைபெற்ற வித்வத் சபையிலும் கூடலி, கரவீர், புஷ்பகிரி, விருபாக்ஷி, ஆவணி கும்பகோணம் மடங்கள் சிருங்கேரி மடத்தின் கிளைமடங்கள் தான் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்டது. நிர்ணய ஸாகர் அச்சகத்தால் 1820ல் பிரசுரிக்கப்பட்ட சங்கர விஜய சூர்ணிகை என்ற கிரந்தத்திலும் இவ்வாறே தெளிவாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் கலைக்களஞ்சியமும் (பக்கம் 1064) சிருங்கேரி தான் சங்கரரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மடம் என்றும் புஷ்பகிரி, ஆவணி, கரவீர், விருபாக்ஷி முதலிய மடங்கள் அம்மடத்தின் கிளைமடங்களே என்றும் சொல்கிறது இவற்றிக்கெல்லாம் மேலாக, 1972ல் நடந்த இப்போதைய கூடலி மட குருவின் பட்டாபிஷேகத்தை அன்னாரின் பிராத்தனையை ஏற்று, சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ மஹாஸன்னிதானம் முன்னின்று நடத்தி வைத்தது நாடறிந்த சம்பகாலத்திய வரலாறு.

சென்னை உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு என்று ஏதோ கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்த மதத்தைப் பற்றிய தீர்ப்பே இல்லை. சிருர் மத்வ மடம், சிதம்பரம் தீக்ஷிதர்கள், குருவாயூர் கோவில் டிரஸ்டிகள் H.R.E போர்டுக்கெதிராகத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ரிட் மனுக்களின் மேல் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு அது. ஆதி சங்கராச்சார்யாருக்கும் சங்கரமடங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லாத அந்தக்கேஸில், இரண்டு நீதிபதிகள் சம்பந்தாசம்பந்தமில்லாமல் காஞ்சி மடத்தின் பிரசார வாசகங்களை அப்படியே எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை காஞ்சி

மடத்துக்கு சாதகமாக வழங்கப்பட்ட “தீர்ப்பாக” காஞ்சி பிரசாரகர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது அபத்தம். நீதிமன்றத்தீர்ப்புகள், வேண்டுமென்றால் பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தீர்ப்பு (துவாரகா மடம் கேஸ்) கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தீர்ப்பு (தாரகேசுவர் மடம் கேஸ்) பாட்னா உயர்நீதிமன்றத்தீர்ப்பு (1936-பூசி மடம் கேஸ்) இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக பாரதத்தின் உச்ச நீதிமன்றத் (Supreme Court of India) தீர்ப்பு (1974, 1979) இவைகளெல்லாம் ஆதிசங்கரர் நான்கு மடங்களைத்தான் ஸ்தாபித்தார் (சிருங்கேரி, துவாரகை, பூரி, பத்ரி இந்த இடங்களில் மட்டும்) என்று தெளிவாக கூறியிருக்கின்றன. அந்த தீர்ப்புகளெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட கேஸ்கள் விஷயமாக வழங்கப்பட்டவை, நீதிபதி(கள்) தனிப்பட்ட கேஸ்கள் முறையிலோ சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமலோ சொன்னவைகளில்லை. மற்றும் முன்னாள் “பிரிவி கௌன்ஸில்” அப்பீல் தீர்ப்பொன்றில் சிருங்கேரி சங்கராசாரியார் தான் தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஹிந்துக்களுக்கெல்லாம் குரு என்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. (9 Moore's India Appeals) சம்பந்தப்பட்ட ரிகார்டுகளை எல்லாம் ஆராய்ந்துதான் இவ்வாறு அந்த அந்நியநாட்டு உயர்நீதிமன்றம் கூறியிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு.

1886, 1935 ல் காசியில் நடைபெற்ற பண்டித சபைகளில் ஆதி சங்கரர் சிருங்கேரி, பூரி, துவாரகா, பத்ரி இந்த நான்கு இடங்களில் மட்டுமே நான்கு வேதங்களின் நான்கு உபதேச மஹா வாக்யங்களைத் தழுவின நான்கு மடங்களை ஸ்தாபித்தார் என்றும், காஞ்சியில் மடம் ஸ்தாபிக்கவில்லை என்றும் காஞ்சி மடபிரசாரத்தை கண்டித்து ஏகமனதாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு ஜனங்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டன. இது சம்பந்தமான விவரங்கள் அடங்கிய பிரசாரங்கள் இருக்கின்றன.

இந்திய அரசாங்கம் அதிகார பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்வது சங்கரர் ஸ்தாபித்த மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கு மடங்களைத்தான் (ref. Govt. of India letter No.1471/66-5/11 d/-28-5-1966) காஞ்சி மட அபிமானிகள் அம்மடத்தையும் சங்கரர் ஸ்தாபித்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அரசாங்கத்துக்கு மகஜர் சமர்ப்பித்ததற்கு பதிலளிக்கும்

வகையில் அவ்வரசாங்கம் எழுதிய கடிதத்தில் அவ்வேண்டுகோளை நிராகரித்து நீதிமன்றத்தின் மூலமாக இதை தீர்த்துக்கொள்ளும்படி கூறியிருப்பது கோப்புகளில் உள்ளது. இப்படியே, மற்றும் பல சரித்ராசியர்கள், ஆராய்ச்சி அறிவாளர்கள், பிரக்யாதி பெற்ற தத்வ ஞானிகள், மஹாபண்டிதர்கள், அரசு அதிகாரிகள். புகழ்பெற்ற வெளிநாட்டு சரித்திர ஆராய்ச்சி வல்லுனர்கள் முதலியவர்களெல்லாம் சங்கரர் நான்கு மடங்களைத்தான் ஸ்தாபித்தார் என்று கூறியிருப்பதை எடுத்துக்காட்டலாம். மடாம்னாய உபநிஷத்திலும் (அடையாறு பிரசாரம்) மடாம்னாய ஸேதுனிலும் சங்கரர் நான்கு மடங்களைத்தான் (சிருங்கேரி, பூரி, துவாரகா, பத்ரி) ஸ்தாபித்தார் என்றும், பிந்தைய நூலில் ஆந்திர கர்நாடக திராவிட கேரள வாசிகள் எல்லாம் சிருங்கேரி குருபீடத்துக்குட்பட்டவர்களே என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

19-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் காஞ்சியில் ஆதிசங்கரரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு மடம் இருந்ததாகவோ, அதில் ஜகத்குரு என்று அழைக்கப்பட்ட மடாதிபதி ஒருவர் இருந்ததாகவோ நடுநிலை அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களால் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க திட்ட வட்டமான சர்ச்சைக்கிடமில்லாத ஏதாவது ஒரு சான்று, செப்பேடு, கிலாசாஸனம், ஏட்டுச்சுவடி, கிரந்தம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். காஞ்சி மடப்பிரசாரகர்கள் வழங்கும் சான்றுகளெல்லாம் 19/20 ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவைகளே. 1939 ல் பிரசுரிக்கப்பட்ட காஞ்சியிலிருக்கும் உபநிஷத் பிரம்மேந்திர பீடத்தின் அறிக்கை ஒன்றில் அம்மடத்தான் தென்னாட்டில் 250 வருடங்களுக்குமுன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட “முதல்” ஆத்மவதமடம் என்று கூறியிருக்கிறது. 1791 ல் காஞ்சி கோவில்கள் புனரூத்தாரணம் செய்யப்பட்டபோது அந்தக் காரியங்களை மேற்பார்வையிட்டு சென்னை நடத்த சிருங்கேரி ஆசார்யரிடம்தான் வேண்டுகோள் விடப்பட்டது என்பது சரித்திர ரிகார்டுகளிலுள்ளது. அதற்குமுன், இரு பீடப் பகுப்பாருக்குள் எழுந்த ஜாதித்தகராறு சிருங்கேரி ஆசார்யர் தான் தீர்த்துவைக்கவேண்டுமென்று அப்போதைய வாலஜா நவாப் மீது கோரிக்கை வைத்ததும் சரித்திரம். ஸ்ரீ ராமானுஜர் காஞ்சியைச் சேர்ந்திருந்தும் அன்னார் போதாமை விருந்தியற்றி விவரம் கூறிய

வெகுதொலைவிலுள்ள காஞ்சிமீரத்துக்குத்தான் செல்லவேண்டி யிருந்தது-காஞ்சியில் சங்கரர் வழிவந்த குரு இருந்திருந்தால் காஞ்சி யிலேயே விஷயத்தை அறிந்து தெளிவு பெற்றிருக்கலாமல்லவா? பிரஸித்தி பெற்ற அப்பய்யதீக்ஷிதர் காஞ்சிக்கு சமீபத்திலுள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது பிரஸித்தம். ஆனால் அவர் நூல்களில் ஒன்றிலாவது காஞ்சி மடத்தைப் பற்றியோ அதன் ஆசார்யரைப் பற்றியோ ஒரு பேச்சும் இல்லை. இன்னும் எவ்வளவோ சான்றுகள் கூறலாம். 19 ம் நூற்றாண்டில் காஞ்சியில் சங்கரரால் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட மடம் ஒன்றும் இல்லை என்று நிரூபிக்க, காஞ்சி ஸ்ரீ காமாட்சி கோயிலுக்கு 1842 ல் தான் அப்போதைய கும்பகோணம் மடாதிபதி தர்மகர்த்தாவாக கிழக்கிந்திய கம்பெனியாரால் நியமிக்கப்பட்டார் என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. அதுவும் அம்மடாதிபதி கம்பெனியாருக்கு தன்னை டிரஸ்டியாக நியமிக்க கோரி மனு செய்ததன் பேரில்தான். அதற்கு முன் 1839ல் தான் செல்வாக்கையும் அன்றைய தஞ்சை சிற்றரசனின் பக்கபலத்தையும் கொண்டு, கிழக்கிந்திய கம்பெனியாரின் அனுமதி கோரி, பெற்று, காமாட்சி கோவிலின் கும்பாபிஷேகத்தை அந்த மடாதிபதி நடத்தி வைத்தார். அதுவே அவருக்கு கோவில் டிரஸ்டி நியமனத்தை சுலபமாக பெற உதவியது. இதற்கெல்லாம் ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. 1839 க்கு முன் கும்பகோணத்துக்கும் காமாட்சி கோவிலுக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இருந்திருக்கவில்லை என்பதும், காஞ்சியில் அம்மடாதிபதி 1842 ல் பதவியேற்றுக் கொண்டபோது அங்குள்ளவர்களால் அவ்வுருக்கே புதிதாக குடியேறியவராக கருதப்பட்டார் என்பதும் அந்நாளைய 'தாளத்தார்கள்' (கோவிலின் பரம்பரை குருக்கள்) கும்பகோணம் மடத்தின் பேரில் நீதிமன்றங்களிலும் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் தாக்கல் செய்த மனுக்களிலிருந்தும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த 'தர்மகர்த்தா' பதவி கூட 1957—1960 ல் மடாதிபதியால் ராஜினாமா செய்யப்பட்டு, 1960 ல் மறுபடியும் சென்னை சர்க்காரால் நியமிக்கப் பட்டதும் சமீபகால விஷயம். இதனால் தெரிவது, பல நூற்றாண்டுகளாக ஆதிசங்கரர் காலத்திலிருந்து காமாட்சி கோவில் பரம்பரையாக காஞ்சி கும்பகோணம் மடாதிபதிகளின் ஆதிக்கத்தில் தான் இருந்து வந்து இருக்கிறது என்று அவர்கள் பிரசாரம் செய்து வருவது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பது தான்.

காஞ்சிமடத்தின் இப்போதைய இடம் பழைய (19 வது நூற்றாண்டு) சர்வே ரிகார்டுகளில் "இனாம் புஞ்செய் நிலம்" என்று தான் கண்டிருக்கிறது. அதுவும் 1 செண்டு அல்லது 48 ச. கஜம் பரப்பளவோ ஆதிசங்கரர் காலமுதல் இயங்கும் 'மூல' மடம் என்றும் 'மஹாசமஸ்தானம்' என்றும் கூறிக் கொள்ளும் மடத்திற்கு ஒரு சாதாரண சிறிய வீட்டிற்கு போதுமான பரப்பளவு கூட இருந்திருக்க வில்லை என்பது ஆச்சரியமே! இப்போதைய கட்டிடத்துக்கு போதுமான அளவு நிலம் பின்னாட்களில்தான் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். விஷ்ணு காஞ்சியில் குறிப்பிடப்படும் இடமோ 'புறம்போக்கு' நிலம் என்றே பழைய சர்வே ரிகார்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்பக்கம் மடமே கிடையாது. குடியிருப்பு வீடு ஒன்று சமீப காலத்தில்தான் அம்மட அபிமானி ஒருவரால் வழங்கப்பட்டது. இதிலிருந்து காஞ்சிமடத்துக்கு புராதனமானது என்று சொல்லக் கூடிய மடங்களோ கட்டிடங்களோ இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

காஞ்சி ஒரு புனிதக் கோயிலாக இருப்பதோடு, காமகோடி பீடம் தலைசிறந்த சக்தி பீடங்களில் ஒன்று என்பதையோ யாரும் மறுக்கவில்லை. லலிதா திரிசதி பாஷ்யத்தில் ஸ்ரீ சங்கரர் காமகோடி என்ற சொல்லுக்கு ஸ்ரீ சக்தி என்ற உரை கூறியிருக்கிறார் 'காம கோடி பீடம்' என்றால் ஸ்ரீ சக்தி பீடம் என்று தெளிவாகிறது. தேவி பராசக்தியின் உறைவிடமான ஸ்ரீ சக்திபீடத்துக்கு, பரதேவதை காமாட்சியைத் தவிர வேறு யாராவது அதிபதி என்று சொல்லிக் கொள்ளலாமா? அப்படி காமகோடி பீடத்தின் அதிபதி என்று சொல்லிக் கொள்ளுவதே பெரும் அபசாரமாகும். பீடம் வேறு, யதிகள் உறைவிடமான மடம் வேறு. இவ்விரண்டையும் சேர்த்து ஜனங்களை குழப்பி காமகோடி பீடம் என்ற மடம் என்று கும்பகோணமடத்தார் பிரகரித்து வருவது வன்மையாக கண்டிக்கத்தக்கது.

காஞ்சிமடம் சுமார் 200 வருடங்களுக்குள்ளாகவே செயல்பட்டு வருகிறது என்பதுதான் உண்மை. அம்மடம் ஸநாதன தர்மத்திற்கும் அத்வைத வேதாகம அறிவு பரவுவதற்கும் செய்துவரும் தொண்டு போற்றத்தக்கதே, அதற்காக அம்மடம் ஆதிசங்கரரால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட புராதன மடமாக கருதப்பட வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை, கிளைமடமும் அல்லது சமீப காலத்திய மடமாயிருந்தாலும் உயர் மடமாக திகழலாம். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்மடம், ஸ்ரீ சிவானந்தரின் நிறுவனம் ஏன் ஸ்ரீ சத்யசாய்பாபாவின் நிறுவனங்களும் மக்களின் ஆன்மீக அறிவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த தொண்டுகள் செய்து வருகின்றன. அதற்காக அவர்களெல்லாம் ஆதிசங்கரரால் ஏற்படுத்தப் பட்டவர்கள் என்று உரிமை கொண்டாடவில்லை — சான்றுகள் உருவாக்கி பத்திரிக்கைகள் புஸ்தகங்கள் மூலமாக பிரசாரம் செய்யவும் இல்லை. காஞ்சி - கும்பகோண மடம் மட்டுமே சென்ற நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உண்மைக்குப்பிறம்பான பிரசாரங்களை செய்து வருவதால் தான் பெரும்பாலான அறிஞர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் சர்ச்சைக்குள்ளாகியே வருகிறது. எந்த விதமான உத்திகளை கையாண்டு எப்படிப் பிரச்சாரம் செய்தாலும், அவையெல்லாம் சூரியனை புறங் கையால் மறைத்து உலகை இருளடையச் செய்ய முயற்சிப்பது போலத் தான் ஆகும். ஸத்யம் எனும் சூரியன் தன் சுயப்பிரகாசத்துடன் வெளிப்படும் காலம் சமீபித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. அதன் அறிஞரிகள் 1987 ஆகஸ்ட் மாதத்திலேயே தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டன.

“ஸத்யமே வெல்லும் என்ற வேதவாக்யத்தை” வேதாகம அறிவு வளர்வதற்காகவே செயல்படும் மடாதிபதிகள் எல்லாரும் திடமாக கடைப்பிடித்து அவ்வுழி சென்று தங்கள் சீடர்களையும் அவ் வழியையே பின்பற்றும்படி செய்வது அவர்கள் தர்மமும் கடமையுமாகும்.

सत्यमेव जयते नानृतम् । ।

“அனைத்திந்திய பகவத்பாத சிஷ்யர்கள்”

“அனைத்திந்திய பகவத்பாத சிஷ்யர்கள்”
